

## Stužkovací ples

str. 19–20



### Vybíráme z obsahu:



**Projekt Edison  
2017**

str. 4–5



**Exkurze do  
Prahy**

str. 5–9



**Z praxí ve  
firmách**

str. 9–11



**Praxe v  
Anglii**

str. 11–13



**Dny  
otevřených  
dveří**

str. 13



**Capoeiru bych  
nevyměnil**

str. 17–19



# LOŽISKOVINY

## Obsah čísla

Úvodník .....	2
Výsledky prázdninové fotosoutěže .....	3
Projekt Edison již podruhé na SPŠS Olomouc .....	4
Exkurze v TOS Hulín .....	5
Čtvrťáci v Praze .....	5
4. B v Praze .....	7
Podzimní praxe 2. ročníku..	9
Praxe v Anglii .....	11
Den otevřených dveří .....	13
Učitelé a studenti ušetřili škole 34 tisíc Kč .....	14
Předvánoční Bratislava .....	14
Pomáháme potřebným .....	15
Z naší tvorby .....	16
Zájmy studentů .....	17
Strojařské plesání .....	19

## Úvodník

Milí čtenáři,

je za námi první polovina školního roku 2017/2018, ve které se toho hodně událo. V říjnu jsme se účastnili opět projektu Edison, který byl velice přínosný hlavně v anglické komunikaci a poznání různých zemí. Žáci druhého ročníku si vyzkoušeli praxi v podnicích v Olomouci a okolí, několik z nich jelo na praxi do Anglie. Čtvrtý ročník se zúčastnil literárně-historické exkurze do Prahy. V prosinci jsme navštívili kino a účastnili se dobročinných akcí. Uchazeči o studium si mohli prohlédnout školu během Dnů otevřených dveří a zeptat se, co studium na naší škole obnáší.

Po vánočních svátcích a silvestrovských oslavách, které jsme trávili na náměstí nebo s rodinou a přáteli, jsme se vrátili do školy. Čekalo nás ukončení klasifikace za 1. pololetí a maturanty jejich maturitní ples. Jak dopadl, si můžete přečíst v našich Ložiskovinách.

Druhá polovina roku snad bude příjemnější, protože se všichni budeme těšit na výlety a prázdniny. O něco méně příjemné to bude mít 4. ročník, který čeká maturita.

Přeji Vám všem krásné a pohodové druhé pololetí školního roku 2017/2018.

**Aneta Crhanová**

*Ložiskoviny: studentský časopis, ročník 2018, číslo 20.*

*Vydává Střední průmyslová škola strojnická v Olomouci, třída 17. listopadu 49, 779 00 Olomouc  
Šéfredaktor Mgr. Renata Provázková, technická redakce Mgr. Jan Kameníček*

# Výsledky z prázdninové fotosoutěže

V minulém čísle časopisu Ložiskoviny jsme Vás informovali o výhercích velké prázdninové fotosoutěže, kterou vyhlašuje naše redakce již tradičně vždy v červnu. Hlavní

cenou byl USB flash disk, který si odnesl za studentskou kategorií Petr Čápek ze 4. B (fotografie nahoře), za učitel- skou kategorií pak Mgr. Jana Kameníčková (fotografie vlevo

dole. Výhercům předala cenu paní ředitelka Ing. Martina Zahnášová.

**Redakce**



# „Projekt EDISON“ – již podruhé na SPŠS Olomouc

Na Střední průmyslovou školu strojnickou v Olomouci zavítali na jeden podzimní týden (9. 10. - 15. 10. 2017) zahraniční stážisté v rámci projektu EDISON, který již několik let úspěšně probíhá na základních a středních školách České republiky pod záštitou mezinárodní organizace AIESEC a MŠMT.

Tentokrát na naší škole hostovalo pět vysokoškolských studentů, tři dívky a dva mladí muži. Sophia Benlarabi z Maroka, Elif Yolcuoglu z Turecka, Banafsheh Cheraghi z Íránu, Samer Dababneh z Jordánska a Chirath Dharmasena ze Srí Lanky navštívili SPŠS s cílem prezentovat své země v rámci výuky a v kontaktu se studenty zároveň získat povědomí o životě školy, města a regionu.



organizace AIESEC a organizačního týmu projektu z řad pedagogů a studentů a předběžně seznámeni s harmonogramem na celý týden. Následovala prohlídka školy, při které získali stážisté nejen informace o studijních oborech, které se na naší škole vyučují, ale nahlédli i do

grafiiemi. V naší kuchyňce je každý den čekalo malé občerstvení a na uvítanou první den sladké překvapení s nápisem „Welcome“ od studentky Denisy Doležalové.

V průběhu čtyř dnů postupně navštívili studenti 1. - 3. ročníku naší školy všechny učebny stážistů, aby se v dvouhodinových a hodinových blocích seznámili prostřednictvím interaktivních prezentací v angličtině s historií, kulturou, tradicemi a způsobem života v Maroku, Turecku, Íránu, Jordánsku a na Srí-Lance. Již v době přípravy jsme byli v očekávání, jací zahraniční stážisté k nám tentokrát zavítají. Přemýšleli jsme spolu se studenty, co by je mohlo zajímat a jak jim pobyt u nás ještě zpříjemnit.



Multikulturní projekt byl slavnostně zahájen v pondělí 9.10. Na úvodním setkání byli naši zahraniční hosté přivítáni ve sborovně vedením školy za přítomnosti zástupce

samotné výuky, jak teoretické tak praktické. Zaujaly je naše odborné učebny a ocenili, že jsou pro ně připravené učebny s prezentační technikou vyzdobené vlajkami a foto-

A tak společně navštívili ve Vlastivědném muzeu komentovanou prohlídku výstavy „Od kolébky k hrobu“, která jim přiblížila život a tradice našeho regionu a na rozlou-

čenou poslední den absolvovali plavbu po řece Moravě. Velký dík patří všem rodičům a paní Mgr. Kamile Grmolenské, kteří byli ochotni poskytnout zahraničním stážistům ubytování, především však studentům z hostitelských rodin – Františku Mužnému, Danielu Lónovi, Denise Doležalové a Kateřině Langrové, kteří se o hosty po

celou dobu vzorně starali a vymýšleli další aktivity, společné i individuální, jako např. paintball, jízdu na koních, návštěvu moravské svatby apod. Odměnou za to jim jistě bylo intenzivní procvičení angličtiny a získání nových přátel.

Na závěr se přišla rozloučit se zahraničními stážisty paní ředitelka Ing. Martina

Zahnášová a předala všem sponzorský dar závodu Nestlé – „ZORA“ Olomouc. Projekt EDISON nám opět umožnil prostřednictvím mladých lidí blíže nahlédnout do jiných zemí a jejich kultur a ukázal, jak pestrý a rozmanitý svět je a že je stále co objevovat a poznávat.

**Vladislava Heglasová**

## Exkurze v TOS Hulín

V listopadu jsme se vypravili do nedalekého Hulína, kde nás čekala odborná exkurze ve firmách TOS Hulín a. s. a Modikov s. r. o..

Firmou TOS Hulín a. s. nás provedla příjemná personalistka, která nám ukázala celý podnik. Měli jsme možnost vidět velké obráběcí stroje za desítky milionů korun, které firma vyrábí. Dále pak odlitky, nástroje, zaměstnance, dopravní stroje, obráběcí stroje, které vyrábí součásti dalších obráběcích strojů. Výrobní prostředí bylo čisté a přehledné.

Firma Modikov s. r. o. se zabývá kovoobráběním. V této firmě se vyrábí ozubená kola a



protahované výrobky a my máme a naučná. Už vyhlížíme jsme ocenili, že můžeme vidět další příležitosti pro odborné technologie výroby. exkurze.

Exkurze byla velice zají-

**Jan Smékal**

## Čtvrtáci v Praze

Právě sedíme ve vlaku a před námi je dlouho očekávaný třídní výlet do Prahy. Všichni jsme netrpěliví a moc se těšíme na všechny zážitky, co nás zde čekají.

Na hlavním nádraží v Praze je cítit vůně velkoměsta. Naše zavazadla ukládáme do úschovny a v rychlosti vyrážíme do ulic. Naši první za-

stávkou je Pražský hrad. Před vstupem stojí kontrola. Nikdo z nás nemá žádné zbraně, takže nás pouštějí dále.

Konečně. Katedrála sv. Víta. Naprosto úchvatná obrovská stavba stojí přímo přede mnou. Jedna polovina je postavena v gotickém slohu, druhá v novogotickém. Kolik práce a úsilí muselo dát něco

takového postavit?

Další zastávka je Staroměstské náměstí. Vůně trdelníků se nese na hony daleko, stánky jsou plné keramických sošek a pohlednic. Slyším smích lidí, kteří se právě dívají na představení pouličních bavičů. No a samozřejmě, zde je onen slavný Orloj. Zrovna bije třetí hodina a

my máme možnost vidět mechanismus orloje v plné jeho kráse.

Vracíme se pro zavazadla a jdeme se ubytovat. Hotel se nachází na kraji Prahy, bohužel v oblasti ze zvýšenou kriminalitou. Naštěstí je tady zatím klid.

Druhého dne hned po snídani vyrážíme do technického muzea. Starší pán nám ukazuje různé typy mechanismů. Škoda jen, že je jeho hlas tak monotónní, a výklad všechny uspává.

Večer je v plánu opera v Národním divadle. Výhled máme skvělý, sedíme totiž úplně nahoře, bohužel sedačky jsou hrozně nepohodlné. Ale to je jen maličkost, neboť výzdoba divadla je překrásná. Opera nese název Aida. Slyším nádherný sborový koncert čel, houslí a fléten, do toho operní zpěv o velkých výškách. Atmosféra je neopakovatelná, všichni sedíme jako zkamenělí. Zážitky z Prahy ve mně zůstanou napořád.

### Jan Procházka

Katedrála svatého Víta,  
Národní divadlo či pivnice



U Zlatého tygra. To vše je pro mne spjato s literární a technickou exkurzí do Prahy.

Katedrála svatého Víta stojí blízko Pražského hradu. Po projití dveřmi do katedrály je v červeno – zlaté kombinaci se naskytuje dech beroucí pohled. V interiéru je zobrazením obrazů a maleb na zena důležitá část českých dějin. Uvnitř, po obvodu stavby, se nachází spousta krásných oltářů a uprostřed je mauzoleum, kde jsou pohřbeni významní čeští králové a panovníci.

Národní divadlo bylo po-

staveno v 19. století nedaleko centra Prahy. Již od pohledu vypadá jako honosná stavba, ale uvnitř je to stavba ještě honosnější. Celý vnitřní prostor je doplněn dostatečným osvětlením obrazů a maleb na zdech. Hlediště zdobí velký staromódní lustr.

Pivnice U Zlatého tygra se nachází na adrese Husova 17, nedaleko Staroměstského náměstí. Z vnějšího pohledu tato pivnice vypadá spíše jako středověká krčma, kterou zdobí domovní znamení ve tvaru tygra. Pivnice je navštěvována převážně Čechy, protože se zde čepuje dobré pivo. Odehrála se zde i důležitá část dějin spojená s Václavem Havlem a Bohumilem Hrabalem. Uvnitř pivnice stojí stoly, které kopírují geometrii místnosti. U dveří se nachází výčep, který čepuje pouze plzeňské pivo Prazdroj.

Tato exkurze byla pro mne velice přínosná a jsem si jistý, že se do Prahy opět vrátím.

**Daniel Šperlich**

Před vstupem na Pražský hrad zjišťovala kontrola, zda někdo z nás nemá u sebe nějakou zbraň nebo výbušninu. Já osobně jsem nic neměl, jen bundu, mobil a peněženku. Jak jsme se blížili k policejní kontrole, zaklepal mi Dan najednou na rameno. A že prý má u sebe docela velký nůž. Poradil jsem mu, ať si ho dá za kovový opasek od kalhot. Já jsem prošel bez problémů, ale u Daniela se zastavili detektorem kovu u kalhot. Daniel zrudl a policista a se ho dotázal, zda má kovový opasek. Dan kostrbatě odpověděl, že ano a policie ho pustila dál.

Na Hradě jsme potkali

našeho prezidenta Miloše Zemana a jeho tiskového mluvčího Jiřího Ovčáčka. Ze Zlaté uličky jsme pokračovali přes Nerudovu ulici, kde jsme si prohlédli hostinec U Dvou Slunců. Přes Karlův most jsme došli až na Staroměstské náměstí, kde jsme viděli Pražský orloj v chodu, neboť odbíjela třetí hodina odpoledne. Po této procházce Prahou jsme se odebrali na hotel s mezipřestávkou pro zavazadla. Večer jsme odjeli na pražskou Palmovku do divadla, kde se hrálo představení Paní Bovaryová. Sice mě nenadchlo, ale nebylo to zase až tak špatné.

Druhý den jsme se po

snídani vydali na Vyšehrad, kde jsme se zastavili na vyšehradském hřbitově a prohlédli si hroby mnoha známých umělců a umělkyní. Následovala exkurze do Technického muzea v Praze. Večer jsme byli na krásné opeře Aida od Giuseppe Verdiho.

V pátek nás čekala prohlídka Petřina, kde jsme navštívili zrcadlovou expozici. Exkurze byla naučná i zábavná, a protože jsem se po Praze ještě nikdy projít nebyl, tak se mi i velice líbila.

**Lukáš Štercl**

## 4. B v Praze

Ve středu 6. prosince se téměř celá třída vydala do Prahy. Náš výlet nezačal zrovna nejlíp. Zrušili nám vlakové spojení, takže jsme museli počkat na další vlak. Avšak tato skutečnost nám nemohla zkazit náladu. Po příjezdu do hlavního města jsme spěchali na Pražský hrad. Měli jsme zde domluvenou prohlídku katedrály a části Pražského hradu. Pan průvodce nám ukázal všechna krásná a skrytá místa Hradu. Následně jsme se prošli po okolí. Na Malé Straně jsme si připomněli život a tvorbu Jana Nerudy, prošli se po Karlově mostě, kolem Kampy a pomalu se ubírali směrem k hotelu. Večer nás čekalo divadelní představení Škola žen od Molièra ve Vinohradském divadle. Tato komedie byla



opravdu zábavná a herci podali vynikající výkony. Všichni si tuto hru užili.

Druhý den jsme se vydali na Petřín, z jehož rozhledny byl krásný výhled na celou Prahu, protože nám ten den opravdu počasí přálo. Na

Národní třídě nás fascinovala otáčející se hlava France Kafky, která je dílem Davida Černého. Odpoledne jsme měli v plánu navštívit Národní technické muzeum, kde nás čekala prohlídka a workshop na téma motory a me-

chanismy. Bohužel jsme na prohlídku muzea neměli dostatek času. Na workshopu mě nejvíce zaujal Stirlingův motor. Večer jsme se opět vydali za kulturou. Tentokrát na avantgardní drama Krvavá svatba od španělského autora Federica Garcíi Lorcy. Tato hra byla uvedena v moderním podání. Mě osobně zaujala a líbila se mi, avšak ne všichni sdíleli můj názor. Po představení ve Stavovském divadle se část naší výpravy vydala na procházku noční Prahou. Tato procházka byla velmi úchvatná. Zapomněli jsme na únavu a vychutnávali si krásu Prahy v noci.

Poslední den jsme navštívili Kostel svatých Cyri-



Literární exkurze do Prahy se alespoň dle mého názoru skutečně vydařila. Byla nejen zábavným výletem s

hem naší exkurze jsme navštívili dvě divadla: Divadlo na Vinohradech a Stavovské divadlo. V Divadle na Vinohradech jsem byl naprosto unešen skvělým zpracováním komedie Škola žen od Moliéra. Výkon herců byl fantastický a zpracování bylo moderní a neotřelé. Hned několikrát jsem se musel držet, abych nezačal křičet smíchy na celý divadelní sál. Zato hra, kterou jsme viděli ve Stavovském divadle, mě ani zdaleka tolik neohromila. Byla to hra Krvavá svatba od Federica Garcíi Lorcy. Děj mi připadal nudný a zbytečně roztaháný, zejména díky scéně, ve které se patnáct minut snaží jedna hlavní postava dostihnout tu druhou v otevřené noční krajině. Výběr a použití rekvizit mě znechucení pouze prohloubilo. Po celou hru nad herci svítily jakési neonové bílé paprsky. Napřed jsem myslel, že je to slunce, ovšem paprsky svítily neustále, i v noci. Ale kromě divadel, exkurzí a workshopů jako například v Národním



la a Metoděje, kde se ukrývali parašutisté, kteří spáchali atentát na Heydricha. Pak už nás jen čekala cesta domů na Moravu.

Tento výlet byl opravdu skvělý a jsem přesvědčen, že si ho všichni užili a budou na něj vzpomínat ještě hodně dlouho.

**Jan Starošík**

přáteli, ale také přinesla velké množství nových a užitečných informací o literatuře a také o historii a kultuře. Kromě důležitých nových věcí jsem se dozvěděl i spoustu zajímavých maličkostí - jako například že katedrála se od kostela liší tím, že u katedrály se dá oltář zezadu obejít. Bě-



technickém muzeu jsem si ku – si náš výlet do Prahy poslechl i několik inspira- nemohu než vynachválit a tivních referátů na různé ná- jsem skutečně rád, že jsem rodní literární tvůrce. Celkově měl příležitost navštívit naše – jak jsem již zmínil na začát- nádherně vánočně vyzdobené

hlavní město v době Adventu.

**Mikuláš Ingriš**

## Podzimní praxe 2. ročníku

### Metaservis s. r. o.

Pracoval jsem v soukromé firmě jménem Metaservis s.r.o., kterou vlastní můj děda. První týden mi vysvětloval, jak vlastně čerpadla fungují, jaké druhy vůbec existují a jak je možno jich využít. Byl jsem se podívat ve skladu nových čerpadel, kde jsem viděl například obyčejné domácí vodárny (JP5, JP6...), malá čerpadla ke kotlům (UP, UPS, UPS2, Alpha, Alpha+...), sololift, CR, SP, SQ a mnoho dalších. Firma se zabývá opravou čerpadel zákazníkům Grundfosu. Moje hlavní pracovní náplň v prvním týdnu byla demontáž SP průmyslového ponorného čerpadla pod dohledem pracovníka. Učil jsem se, jak vlastně čerpadlo pracuje. Obyčejné



#### *Chod na prázdno*

čerpadlo se skládá ze dvou částí - a to tzv. hydrauliky (což jsou oběžného kola na hřídeli, která díky rotaci zvyšují tlak vody; čím více kol, tím výše čerpadlo dotlačí určitý objem vody do určité výšky) a elektromotoru. Po demontáži jsem se pokoušel co nejvíce vyčistit jednotlivé články s koly. Vyměnil jsem veškeré ztřeřelé kroužky a hlavně ucpávku, která brání vodě se dostat okolo hřídele do elektromotoru. V elektromotoru nejčastěji odcházejí ložiska, která nemají příliš velkou životnost kvůli jejich opotřebení, takže ta jsem také vyměnil. Po složení čerpadla podle výkresu, zkušeností a rad pracovníků jsme ho zavezli na zkušebnu do skladu Grundfosu poblíž Nové Ulice

u Tesca, kde byli také na praxi mí spolužáci. Po zapojení čerpadla do zkušebny a elektromotoru do jednotlivých fází se čerpadlo rozběhlo a dávalo o něco vyšší tlak, než by mělo, což značilo dobře odvedenou práci. Druhý týden jsem se hlavně zajímal o administrativu, jaké zakázky firmu nejvíce živí, kde se berou náhradní díly na veškerá čerpadla, placení daní (EET) a podobně. Po celé 2 týdny přicházeli do firmy různí zákazníci, ale jeden mi utkvěl v paměti nejvíce. Byl to muž, který si přišel vyzvednout ovládací panel na nějaké čerpadlo místo své kolegyně, která neměla čas. Ovšem problém byl, že muž pocházel z Velké Británie a nikdo z pracovníků neuměl anglicky,



*Hydraulika čerpadla*

jediný já. K mému udivení se muž neptal na panel, ale chtěl vědět, kde sehnat kondenzátor, který mu odešel v kotli, a proto mu neteče teplá voda. S mužem jsem se dal do řeči a trochu vyzvídal, odkud je a co tady vůbec dělá. Byl to profesor elektrotechniky z Oxfordu! Sám jsem

na něj udiveně chvíli zíral a přemýšlel, co vůbec dělá v ČR a především v Olomouci. Prý je zde jen na nějakém jednání a částečně i na dovolené. Protože jsme ale neměli čas, tak jsem mu jen rychle přetlumobil, že tuhle součástku bohužel nemáme a že se musí obrátit na výrobce kotle. Byla

to pro mě velice zajímavá zkušenost za celých 14 dní. Praxi jsem si velice užil. Chůze do práce má několik velkých výhod – po práci máte volno a všechno má svůj čas. Důležité je ale odevzdat zakázku dobře odvedenou.

**Ondřej Zengler**

## Koyo Bearings

Svou desetidenní praxi jsem strávil v podniku Koyo Bearings, který vyrábí ložiska. Přidělili mě na oddělení do brusírny. První den jsem byl poučen o chodu firmy, prohlédl si závod a seznámil se s bezpečnostními pravidly. Po zbytek týdne jsem asistoval u výrobní linky, kde jsem měl na starosti obsluhu CNC strojů, kontrolní měření atd. Druhý týden jsem prováděl převážně kancelářské práce jako např. zakládání dokumen-

tů, popisování a třídění listin nebo stěhování různých věcí. Praxi hodnotím jako užitečnou a poučnou.

**Ondřej Brhlík**

Byl jsem na praxi ve firmě Edwards, která vyrábí vakuovou techniku. Náplní mé práce byla úprava a vytváření dokumentů na postup výroby, montáže a provádění různých testů. V kanceláři, kde jsem pracoval, měl každý z přítomných zaměstnanců na starost celou jednu linku, ať už se jednalo o sériové

výrobky nebo speciální, na míru vyráběné kusky. Téměř pořád se tam volalo do zahraničí a většinou se mluvilo anglicky. Zaslechl jsem také, že firmu kontaktovala japonská firma. Byl jsem proveden po firmě a po některých výrobních linkách, po prohlídce se mi ale zdálo, že je tam více testovacích než montážních linek. Firma Edwards je na opravdu vysoké úrovni, byla mi i nabídnuta i brigáda do budoucna, kterou určitě využiji.:

**Jakub Záhora**

## Petr Lošťák VTP

Na dvoutýdenní praxi jsem byl ve firmě Petr Lošťák VTP, která se zabývá výměnou a rekonstrukcí trubek, smontováním nového topení a údržbou plynu. Na této praxi jsem prováděl spoustu různých pomocných prací jako jsou například vrtání, řezání

materiálů, rozbíjení odpadů, izolování nového potrubí, uklízení sutin, odnášení starých trubek do kontejneru a mnoho dalšího. Prostředí, ve kterém firma pracuje, je nestálé, protože firma jezdí po zakázkách jako jsou třeba panelové domy, školky, školy. Společnost lidí, která v této firmě pracuje, mi přišla vel-

mi příjemná a hlavně velmi zručná. Kdykoliv jsem měl jakýkoliv problém, tak mi s ním některý ze zaměstnanců pomohl. Hodně jsem se v této firmě naučil, nejen ze strojařiny. Myslím, že tato firma byla nejlepší volbou pro moji praxi a více spokojený jsem být nemohl.

**Jakub Dvořák**

## Honeywell

V rámci povinné dvoutýdenní praxe 2. ročníků jsme měli možnost poznat různé strojírenské podniky a firmy.

Naše pětičlenná sku-

pinka (Barbora Kvasničková, Kateřina Pavelková, Ivetta Michálková, Martin Janiš a Josef Jedenástík) se tak v pondělí 30. října sešla v Mariánském Údolí před budovou firmy Honeywell.

Ihned po příchodu jsme byli seznámeni se zá-

kladní bezpečností a byly nám vydány čipové karty, které nám umožnily pohybovat se po areálu samostatně. Zbytek dne jsme strávili v zasedací místnosti, kde jsme se dozvěděli základní informace o firmě a náplň naší čtrnáctidenní

praxe.

Další den jsme zavítali na oddělení konstrukce, kde se nás ujal šéf tohoto oddělení Tomáš Výmola. Seznámil nás s prací konstruktérů a poté jsme si i vyzkoušeli práci v 3D programu.

Ve středu a v pátek jsme se podívali na školící středisko, kde se zaučují noví zaměstnanci. Prohlédli jsme si i výrobní halu a získali spoustu nových informací.

Ve čtvrtek jsme byli rozděleni na 2 skupinky a pomáhali v kanceláři.

Druhý týden jsme začali prohlídkou všech výrobních hal i s odborným výkladem.

V úterý nám projektový inženýr Jan Šulc vysvětlil, „jak vlastně letadlo létá“. Poté nám jeho kolega popsal jednu ze součástí leteckých motorů. A nakonec jsme zavítali na oddělení LEAN, což je odstraňování



plýtvání z výroby.

Ve středu jsme opět pomohli v kanceláři třídit zdravotní dokumentaci.

Předposlední den ve čtvrtek jsme byli znovu na školícím středisku, kde jsme se zdokonalili v měření a vyzkoušeli si nová měřidla.

V pátek jsme naši praxi zakončili tím, že jsme si vyzkoušeli přijímací po-

hovor, který je velmi důležitý při výběru nových zaměstnanců.

Praxe se nám všem velmi líbila, setkali jsme se s milým a vstřícným pracovním kolektivem v moderním prostředí. Rádi bychom se do této firmy opět vrátili.

**Barbora Kvasničková**

## Praxe v Anglii

*Na začátku měsíce listopadu prověřilo své pracovní a komunikační dovednosti několik studentů školy na odborné praxi v Anglii. V rámci vzdělávacího programu Evropské unie Erasmus+, který podporuje spolupráci a mobilitu ve všech sférách vzdělávání, odborné přípravě, sportu a neformálního vzdělávání, odletěli do města Portsmouth, kde byli ubytováni v rodinách a kde také v různých firmách pracovali. V rámci programu KA 1 – Vzdělávací*

*mobilita jednotlivců bylo žákům přiděleno na celý jejich třítydenní pobyt stipendium z prostředků finančních fondů Evropské unie. Jak se našim studentům v práci dařilo a jak se jim v Anglii líbilo, se můžete dočíst v následujících příspěvcích.*

Od 4. do 25. listopadu jsem se zúčastnil školní praxe v Anglii, konkrétně ve městě Portsmouth. Všichni z naší skupiny byli ubytováni v hostitelských rodinách. Já



jsem bydlel s kolegou u příjemného čtyřicátníka se sportovními koníčky. Miloval rugby a anglický fotbal. Žil se dvěma kočkami, na které nedal dopustit. Jeho povinností nám bylo zařídit snídani a večeri. Na večeri jsme často mívali smažená jídla a občas něco typicky anglického. Co nám doporučoval, bylo indické kari s rýží. Bohužel nám tahle večere zas až tak moc nechutnala a celá skončila v popelnici. Ale anglicky proslulé fish&chips mi velice zachutnalo. Ryba chutnala zcela jinak než v ČR.

Na této stáži jsme byli rozřazeni do firem, od fabrik až po divadla, či copycenter. Já jsem pracoval v Groundlings theatre. Jedná se o malé útulné divadlo, ve kterém jsme vyráběli kulisy a malovali je, občas jsme hlavní sál chystali na svatbu. Personál v divadle byl velice příjemný a choval se k nám velice mile. Občas jsme něčemu nerozuměli, tak nám věc ukázali prakticky. Tuto praxi bych doporučil všem lidem, kteří se nebojí opustit mateřské hnízdo a chtějí nabýt nových zkušeností. Navíc celý pobyt byl hrazen z EU včetně kapesného, což hodnotím velmi pozitivně.

### **Patrik Peňáz**

Také já jsem se zúčastnil školní praxe v Anglii, ve městě Portsmouth. Moje náplň práce spočívala ve frézování, řezání rámu, digitální tvorbě a úpravě fotografií v Goodwins Digital Framing & Photoshop. Ubytování bylo



zařízené v hostitelských rodinách po skupinkách o počtu 2 lidí. Dopravu po městě nám zařídila organizace IBD Partnership, která také zprostředkovala celou praxi v zahraničí. Výlety jsme si zařizovali samostatně. Já jsem navštívil Londýn, ve kterém jsem byl už několikrát, výlet byl spíše na odreagování. Co se týče komunikace v rodině a v práci – žádný problém jsem neměl. Rozuměl jsem všemu, spíše si myslím, že jsem si zdokonalil výslovnost a při-

zvuk. Myslím si, že se jednalo o vážně skvělou zkušenost a rozhodně bych ji doporučil ostatním.

### **Matěj Mačák**

Naše pracoviště bylo poměrně moderní, jelikož firma In solid surfaces ve městě Fareham, ve které jsme pracovali, fungovala teprve 2 roky. Ve firmě byl zaměstnán jeden Čech, což pro nás bylo výhodou, protože nám pomáhal, když jsme něčemu nero-



zuměli.

Naším hlavním úkolem v pracovní době od 8.30 do 16.00 hod. byla výroba skříní do kuchyní. Museli jsme nejprve nařezat desky, poté jejich hrany olepit páskou, navrtat díry, do kterých jsme pak zatloukali kolíky a dále vše slepit k sobě podle návrhu. Prostředí, ve kterém jsme pracovali, bylo příjemné, a zaměstnanci na nás byli milí a ochotní nám pomoci.

**Tadeáš Kavka**



## Dny otevřených dveří

V rámci tradičního „Dne otevřených dveří“ na SPŠS Olomouc ve středu a čtvrtek 22. a 23. 11. 2017 od 8:00 do 16:00 hodin a v sobotu 9. 12. od 9:00 do 12:00 hod. si mohli žáci základních škol, jejich učitelé a rodiče prohlédnout všechny prostory naší školy a učebny, ve kterých je vedena výuka odborná či jazyková. Ve všech budovách školy byly nacheystány expozice vyučovacích předmětů, zájemci o studium měli možnost navštívit jednu z informačních be-



sed, kde se dozvěděli cenné informace o přijímacím řízení ve školním roce 2017/2018, uplatnění na trhu práce a možnostech dalšího studia na VŠ. V budově A prezentovali studenti školy své zájmové kroužky např. F1 na školách a dramatický kroužek, který zkouší v současné době jednu z povídek Dekameronu od Giovanniho Boccaccia. Po celý čas konání DOD bylo návštěvníkům k dispozici občerstvení v prvním patře hlavní budovy.

## Učitelé a studenti ušetřili škole 34 tisíc Kč

V prvním prosincovém týdnu byla dokončena oprava spínacích tlačítek počítačů ve dvou učebnách školy. Po letech provozu již byly kryty tlačítek nefunkční, počítače nešly jednoduše zapnout, a protože vlastní mikropínače jsou umístěny excentricky pod krycím panelem, nebylo ani řešením kryty tlačítek jednoduše demontovat. Aby bylo možné i nadále počítače uvést do provozu, bylo nutné buď vyrobit kryty nové, nebo zakoupit skříně na PC v ceně cca 1000 Kč za kus.

Učitelé se studenty v rámci odborné výuky vyrobili nové kryty mikropínačů a vratné pružiny tlačítek pro všechny 34 počítače. Tím odpadla nutnost pořízení nových PC skříní a dosažená úspora činí cca 34 tisíc Kč.

Děkujeme.

**Ing. Martina Zahnášová**  
ředitelka školy



*Předchozí provizorní řešení*



*Nový vypínač*

## Předvánoční Bratislava

V tomto školním roce v předvánoční čas zamířili studenti SPŠS do metropole Slovenska – Bratislavy. Cílem exkurze bylo nejen blíže poznat historii a pamětihodnosti hlavního města země, která je nám dějinně a jazykově nejbližší, ale seznámit se i s její moderní tváří a v neposlední řadě užít si předvánoční atmosféru vyzdobeného centra a porovnat ji s adventním časem



u nás v Olomouci, v Praze či v rakouské Vídni. A protože jsme škola strojnická, nemohli jsme si také nechat ujít možnost navštívit výrobní závod automobilky Volkswagen.

Již samotná cesta z Olomouce do Bratislavy pohodlným luxusním autobusem byla velmi příjemná, stejně jako první dojmy při pohledu na Bratislavský hrad majestátně vévodící městu nad řekou Dunajem, kde jsme také zahájili historickou část naší exkurze. Prohlédli jsme si důkladně všechny expozice Národního muzea a vystoupali do jedné ze čtyř věží hradu, odkud jsme měli celé město jako na dlani. Křivolakými uličkami jsme sestoupili do podhradí, zhlédli další pamětihodnosti např. katedrálu Sv. Martina, Michalskou bránu aj. a prošli na hlavní náměstí, kde již byly vánoční trhy v plném proudu. Po individuálním volnu, které



každý využil podle svého zájmu, jsme se našim autobusem z historického centra přesunuli do rozsáhlého areálu firmy Volkswagen na kraji města. Po úvodním filmu, rozdání sluchátek a ochranných brýlí mohla odborná komentovaná prohlídka začít. Rozdělení do tří skupin s průvodci jsme postupně navštívili karosárnu, kde probíhá výroba karosérií řady New Small a lišovnu s výrobou částí karo-

série. Vzhledem k tomu, že naši studenti projevili obrovský zájem a někteří dokonce prokázali i hlubší odborné znalosti, věnovali nám průvodci více času, než je obvyklé. Jako bonus navíc pro nás otevřeli dokonce garáže s novějšími modely automobilů. Jaká škoda, že se naši hoši za volantem modelu Volkswagen Touareg Hybrid nemohli vyfotit.

**Vladislava Heglasová**

## Pomáháme potřebným

***V měsíci prosinci probíhají v Olomouci každoročně dobročinné sbírky, kterých se účastní i žáci naší školy. V prvním prosincovém týdnu se zapojila škola prodejem perníčků do Mikulášské sbírky, v Srdíčkových dnech prodávali studenti sbírkové předměty jako magnetky se zvířátky, klipy srdíčka, průpisky a dárková balení kávy. Výtěžek ze sbírky bude rozdělovat nadace Život dětem rodinám s dlouhodobě nemocnými dětmi. Každoročně se také studenti účastní prodeje vánočního punče a občerstvení pod dohledem pedagogů ve stánku***

***sdružení Dobré místo pro život na Horním náměstí. Výtěžkem z akce je podpořena Oblastní unie neslyšících v Olomouci.***

Zúčastnil jsem se se svými spolužáky prodeje vánočního punče pro charitu. Ve spolupráci s firmou Mubea a našimi kantory jsme prodávali zákazníkům punč norimberský, višňový a pro ty nejmenší jsme měli v nabídce punč dětský. Zájem o punč byl enormní, protože lidé chtěli přispět na dobrou věc. Díky domácímu cukroví a domácím pomazánkám, které se prodávaly společně s punčem, byla atmo-

sféra kolem stánku opravdu vánoční.

Byl jsem rád, že jsem se mohl pomoci, a sdílet vánoční atmosféru se svými přáteli.

**David Pazdera**

Od začátku, co byl stánek otevřený, sem přišlo jen pár lidí. Až k večeru, za nádherné atmosféry a zpěvu muzikantů, kteří hráli české vánoční písničky, sem teprve začaly proudit davy. Tuto akci jsme ukončili v 22:37 místo ve 22 hod. a to jen proto, že s takovým návalem lidí nebylo možné zavřít stánek. Akce jinak dopadla velmi dobře a připsala velký finanční výtěžek

Společnosti pro ranou péči.

**David Král**

Je 8. prosince. Nacházíme se na Horním náměstí a prodáváme vánoční punč. Ten při otevření várnice provoní okolí a láká zákazníky, kteří si vánoční atmosféru a krásně nazdobené náměstí, jehož dominantou je vánoční strom, dosyta užívají. Je zima a trochu pofukuje. Naštěstí si mohou ohřát ruce o várnice, jelikož nalévám punč do kelímků. Zatím u našeho stánku stojí skupinky lidí se zakoupenými punči, které pomáhají dobré věci, jelikož výtěžek z prodeje jde na pomoc zdravotně postiženým dětem.



Nejvíce oblíbený je „Norimberský” punč. Máme v nabídce i punče s alkoholem, na výběr je ovoce. Pokud zákazník nechce punč, může si koupit nějaké chlebičky nebo sladké pečivo. S punčem jsou spokojeni a ří-

kají, že se určitě zastaví i příště.

**Petr Malaska**

*Děkujeme všem ochotným zákazům za jejich pomoc.*

## Z naší tvorby

*Príspevky vlastní tvorby nám zaslali Zbyněk Zlámal a Eva Zbožínková, kteří si vyzkoušeli, inspirováni výukou literatury, psaní kaligramu – obrazové básně. Podle Abecedy Vítězslava Nezvala zveršoval tři písmena abecedy i Martin Borek.*

### Abeceda

**O** – černá díra

V celém vesmíru  
všem je postrachem.  
Co jí jednou propadne,  
už nikdy ven neunikne.

**T** – anténa

Na celém světě  
spoustu přátel má,  
už dlouhé časy  
jim informace předává.

**X** - označení místa

Každý, kdo něco hledá,  
mě dobře zná,  
polohou mou  
každý den se zabývá.

**Martin Borek**

Sype se zlatý písek  
čas pomalu utíká  
mnoho zrněk  
dolů propadá  
Plní se  
spodní nádoba  
Myšlenka odplouvá  
ke spánku se ukládá  
pláč i srdce mě uvádá

Padá  
z noční  
oblohy a  
září Zvedni svou hlavu a  
ona tě pohladí po duši  
splní ti přání  
a potěší  
Ona tam zemřela  
sve místo předala  
Dokážeš tohle  
i ty?

**ZBOŽÍNKOVÁ EVA**



# Díra

Díra má svůj vlastní vesměný de-  
 Díra se odhadáma. Díra má svůj vlastní vesměný de-  
 Díra se odhadáma. Díra má svůj vlastní vesměný de-  
 Díra se odhadáma. Díra má svůj vlastní vesměný de-

Z. ZLÁMAL

## Zájmy studentů školy

**„Capoeiru bych za nic nevyměnil,“** říká student 2. C Jakub Záhora, který se umístil na Mistrovství Evropy v capoeiře na 9. místě. Rozhodli jsme se ho proto vyzpovídat.

*Kubi, máš za sebou čerstvý krásný úspěch na ME, které se konalo 11. prosince v Olomouci a ty jsi skončil 9. Jak bys popsal průběh mistrovství? Co tě nejvíce překvapilo?*

Mistrovství předcházely

přípravné semináře ve čtvrtek, pátek a sobotu. Eliminace všech kategorií proběhla v sobotu odpoledne. Vyhlášení dvanácti postupujících z každé kategorie proběhlo až v neděli před semifinále a následným finále celých závodů. S blížícím se koncem se stávaly závody čím dál více napínavější.

Co mě překvapilo, byla rozhodně účast capoeiristů z různých zemích, mimo tradičního Rakouska, Slovenska, Maďarska, se účastnilo i Španělsko a poprvé i Rusko. Ale také mě hodně překvapil výkon našich domácích, a to zejména Jana Křenka z našeho olomouckého klubu, který tento rok závodil v nejvyšší skupině Graduados a vybojoval neuvěřitelně 3. místo.



*Jak dlouho vlastně děláš capoeiru?*

Do capoeiry chodím spolu se svou sestrou už šestým rokem. Začali jsme chodit do kategorie větších dětí, kterou jsem však v patnácti musel opustit a přejít do „dospěláků“. Spolu s menšími dětmi to, myslím, byly veškeré skupiny, ze kterých se tenkrát olomoucký klub skládal. Ale náš trenérský tým v čele s hlavním trenérem Ondrou Novákem odvedl za ty roky kus práce nejen na nás capoeiristech, ale také na všeobecném povědomí o tomto sportu. Já jsem teď ve skupině „dospělí pokročilí“ a moje sestra je v závodní skupině Jogadors, což jsou něco jako pokročilí dorostenci.



sportu. Během roku jsem se dal zdravotně dohromady a na začátku šesté třídy zaujal mámu letáček vyvěšený v naší škole, ve kterém se psalo o capoeire jako o nekontaktním bojovém sportu vycházejícího z

že při příštím páskování jeden pásek přeskočím... Ale nepřeskočil, přepáskoval jsem jen o jeden. Byl jsem z toho zklamaný, a myslím, že to byl právě ten impuls, kdy jsem začal brát capoeiru vážně.



*Jak ses ke capoeire dostal? Co bylo impulsem začít?*

Za to, že chodím do capoeiry, vděčím rozhodně své mámě. Totiž, už od první třídy jsem chodil do juda, ale na začátku páté třídy jsem prodělal závažnou operaci břicha a naši měli obavy, abych dál pokračoval v (kontaktním) bojovém

tance. Rodiče mě s mojí sestrou vzali na náborové vystoupení. Já jsem z toho tak „na větví“ nebyl, spíš jsem jen souhlasil, že to na rok vyzkouším. Na konci prvního roku nás mělo čekat naše první páskování, kde jsem dostal svůj první pásek. Pořád jsem ale capoeiru nebral moc vážně, dokonce jsem počítal i s tím,

*Kolikrát týdně trénuješ? Na jaké bázi je trénink založen?*

Kromě tréninků si občas vyrazíme zatrénovat i sami s kamarády, o prázdninách trénují se sestrou, často máme taky různá vystoupení. Normálně trénují dva dny v týdnu, to je maximum, při jakém se dá stíhat škola. Toto pololetí trénují výjimečně pouze jednou týdně - capoeira musela ustoupit tanečním (smích).

Na začátku tréninku se většinou rozejdeme se švihadly. Rozcvička nám zabere zhruba 10, někdy i 15 minut. Po rozcvičce trénujeme kopy, úhyby, přechody, kontra techniky a akrobacie, z kterých nám náš trenér skládá sekvence. Na závěr uspořádáme společnou rodu (kruh, ve kterém zpíváme, tleskáme, hraje na nástroje a hlavně „hrajeme“ capoeiru), která za-

bere asi čtvrt hodiny. Po konci tréninku máme vždy čas na individuální doprotažení či zkoušení nových technik.

*Co pro tebe capoeira znamená?*

Capoeira je náplň mého života. Hodně mi na ní záleží a nikdy bych ji za nic nevyměnil. Pro mě to není jen sport, ale i způsob života. Mezi capoeiristy mám také své nejlepší kamarády.

*Můžeme tě vidět na nějakém veřejném vystoupení?*

Určitě ano. Veřejné jsou závody a pak během roku máme spoustu vystoupení na různých akcích. Vystoupení se dá i domluvit s naším trené-



rem. Aktuální chystaná vystoupení i novinky z našeho klubu jsou vždy na webu i na FB: Vem Camará Capoeira Olomouc. Rozhodně se na vás budu těšit na závěrečném vy-

stoupení na konci školního roku a po prázdninách v září při náboru nových členů.

**Za rozhovor děkuje Kamila Grmolenská**

## Strojařské plesání

V pátek 26. ledna 2018 se konal maturitní ples SPŠS Olomouc v prostorách výstaviště Flóra. Akce začala v 19:00 oficiálním projevem ředitelky Ing. Martiny Zahnášové a následným úvodním slovem zástupce studentů Radovana Grepla.

Pak už následovalo předvedení bojového tance Haka,

které navodilo atmosféru, a vystoupení taneční skupiny Rytmus.

Bouřlivý potlesk poté přivítal třídu 4.C nastupující k vystoupení s názvem Born in 90's. Taneční kreace a hudba Michaela Jacksona na diváky zapůsobila.

Také 4. B a 4. A se svými vystoupeními James Bond a

Farma zvířat se ukázaly být zdatnými „showmany“.

Slavnostní stužkování a šerpování dojalo nejen třídní učitele, ale i přihlízející obecenstvo.

**Miroslav Kořenek**

Strojaři, kteří zcela ovládli pavilon A, předvedli, že je v nich mnohem více než jen strojařina. Celý večer byl nabitý pozitivní atmosférou, kterou studenti a hosté vytvořili. Zlatým hřebem večera byly taneční kreace jednotlivých tříd 4. ročníku. Všechny tři třídy sklidily velký aplaus. 4.B dle mého názoru předčila všechna očekávání a předvedla jednoznačně nejlepší vystoupení večera.

**Jakub Pospíšil**



Ples strojařů zaznamenal opět velký zájem ze strany veřejnosti, vystoupení slečen z tanečních skupin Rytmus a Lolas dance rozproudilo celý sál. O doprovod se postarala hudební kapela Gibon.

Přesně o půlnoci se konalo vyhlášení výsledků z tomboly, která se dala zakoupit v obálkách za 100 Kč. Někteří šťastlivci našli v obálce dokonce přímou výhru. „Nejlepší ples za posledních deset let!” prohlásil Mgr. Jan Kameníček při odchodu z akce.

### **Čeněk Slezák**

Jakožto přímý účastník musím říci, že se jednalo o skutečně vydařený ples s velice příjemnou atmosférou a moc jsem si jej užil. Doufám, že stejně jako já z něj byli nadšeni i návštěvníci, kterých se dostavilo podle neověřených zdrojů nad 700. Program byl opravdu nabitý a je vidět, že si to strojárna jednoznačně umí zařídit.

### **David Indruch**

Celý ples se nesl v klidném a elegantním duchu, za což lze vděčit především pořadatelům, organizátorům a také prakticky bezchybné technické podpoře.

Organizované části plesu vdechla život zejména dvojice šikovných moderátorů, kterými byli naši vyučující Mgr. Karel Neumann a Mgr. Marta Skopalíková.

### **Tomáš Halíř**



Z mnoha stran jsem slyšel jen chválu na náš ples, Zlína, která hrála po celý večer velmi svižně a různorodě.

Osobně si tento večer nemůžu vynachválit a nikdy v životě na něj nezapomenu.

**Miloslav Pajunčík**